

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 20. Concilium Diospolitanum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

Sæculum V. patientia Ecclesiæ, eos tolerantis, ab-
A. C. 415. tebantur, imo non solum errores Jeroso-
 lymæ disseminabant, sed etiam Catho-
 licos ad certamen provocabant, & veco-
 dia inculcabant, Apologiam scripsit, quæ
 se adversus calumniam Joannis Jeroso-
 lymitani tuebatur; cumque hætenus SS.
 Hieronymus, & Augustinus errores ag-
 gressi, Hæreticorum nomina pressissent,
 Orosius Pelagium, & Celestium nomi-
 nat, & Marte aperto oppugnat. Opus
 claudit protestando his verbis: *Ælium*
Christum testem invoco! quod hæresin
non hæreticum oderim, aversor hæreti-
cum propter venenum; Hæresin detestor,
& damnet, & illico eum colemus ut
fratrem. Itaque, quod in colloquio Je-
 rosolymitano statutum fuerat, ob accu-
 sationem Episcopi Joannis, & Orosii A-
 pologiam effectum caruit.

§. XX.

Concilium Diospolitenum.

Mense Decembri ejusdem anni 415.
 actum est in Palæstina Concilium
 quatuordecim Episcoporum. Primus
 erat Eulogius, quem Episcopum Cæsa-
 riensem fuisse credunt, deinde Joannes
 Jerosolymitanus, Ammonianus, Porphy-
 rius Gazensis, Eutonius Sebastenus, al-
 ter Porphyrius, Fidus Joppensis, Zoni-
 nus, Zoboennes Eleutheropolitanus,
 Nym-

Nymphidius, Chromatius, Jovinus Asca-Sæculum V.
lonensis, Eleutherius Jerichuntinus, & A. C. 415.
Clematius. Hi circa 20. Dec. conven-
re in urbem Diospolim, quam ex Sacra
Scriptura nomine Liddam novimus.
Concilii convocandi causa fuerat libel-
lus, oblatus a duobus Episcopis Gallis,
Heroe Arelatensi, S. Martini Discipulo, *Sup. n. 4.*
cujus superius meminimus, & Lazaro *Aug. de Ge-*
Aquensi, suis Sedibus ejectis. Hi duo *stis Pelag.*
Episcopi, Doctrina Pelagii offensi, in com-
pendium coegerunt errores, quos ex ejus,
& Celestii libris collegerant, notatis ar-
ticulis, propter quos Celestius in Con-
cilio Carthaginensi damnatus, illisque
adjectis, quos Hilarius ex Sicilia ad S. Au-
gustinum transmiserat. Dictum igitur
libellum, latine conscriptum, Eulogio,
Concilii Præsidi, tradiderunt; (*) ipsi
vero constituta die comparere non po-
tuerunt, quod alter eorum in gravem
morbum incidisset. Econtra Pelagius
adfuit, ut objecta dilueret, quod ei haud
difficile accidit, cum nullum Actorem
sibi haberet oppositum. Nam neque O-
rosius aderat. Suspicio in Joannem Je-
rosolymitanum cecidit, quod Pelagio
consilium suggessisset, ut hoc maxime
tempus, quo sibi omnia faverent, dicen-
dæ causæ eligeret.

Rr 3

Pela-

(*) His videmus, Episcopum Jerosolymita-
num Episcopo Cæsariensi subfuisse.

Sæculum V.

A. C. 415.

*de gest. c. 25.**ep. 146.**de Gest. c. 26.**de Gest. c. 1.
Hier. Dial.
c. 1.**Isai. 8. 20.
sec. 70.
Concilium
Diospolita-
num.*

Pelagius, ut optimam sui existima-
tionem Concilii Patribus ingereret, se
multis sanctis Episcopis amicitia junctum
jactabat; plures protulit Epistolas, qua-
rum aliqua prælectæ, inter alias brevis
erat S. Augustini Epistola, qua quidem
sinceram amicitiam testabatur, sed tacite
simul excitabat, ut Gratia necessitatem
agnosceret. Hæc ante duos circiter an-
nos scripta fuerat, cum S. Augustinus
jam errorum ejus non ignarus, adhuc
in viam reduci posse speraret. Tandem
etiam libellum Episcoporum Herois, &
Lazari legere oportuit, quia vero Epi-
copi, in hoc Concilio Judices, latinum
sermonem non capiebant, interpretis o-
pera usi sunt, qui, quod legebatur, ex-
plicabat, dum Pelagius contra ore pro-
prio, & græce respondebat.

Primum, quod ipsi objiciebatur, il-
lud fuit, quod in uno librorum suorum
scripsisset, nempe de Capitulis, neminem
sine peccato esse posse, nisi legis scientiam
habeat. Post hanc lectionem Con-
cilium dixit: *Pelagi! an hoc publice tra-*
didisti? Respondit: *Tradidi, sed non in*
eo sensu, quo alii accipiunt. Non dixi,
eum, qui scientiam legis habet, peccare
non posse, sed scientia legis adjuvari, ne
peccet, sicut scriptum est: Dedit eis au-
xilium legis. Concilium dixit: *Quod*
dixit Pelagius, a Doctrina Ecclesia non
est

est alienum. Et addidit: *Legatur alius* Sæculum V.
articulus! Tunc lectum est, quod in eo- A. C. 415.
 dem libro Pelagius inseruerat; omnes Aug. Gest.
 sua propria voluntate regi. Pelagius c. 2. n. 6.
 respondit: *Hoc etiam dixi, quia habet*
liberum arbitrium; Deus ad eligendum
bonum auxiliatur, & homo peccans sua
culpa peccat, quia libero arbitrio utitur.
 Episcopi dixerunt: *Neque istud a Doctri-*
na Ecclesiæ alienum est.

Inde ex Pelagii libro lectum est, quod c. 3. n. 9.
 dixisset; in die Judicii iniquis, & pec-
 catoribus non esse veniam concedendam,
 sed in igne æterno comburendos. Ac-
 cusatores ejus ideo hæc verba excer-
 pserant; quod non distingueret, pecca-
 tores per merita Jesu Christi salvandos,
 ab illis, qui damnabuntur. Quia vero
 nullus aderat Adversarius, qui eum ad
 verba ista clare explicanda compelleret,
 simpliciter respondit, se ea dixisse secun-
 dum Evangelium, ubi dicit Evangelista: *Matt. 25. 46.*
 peccatores ituros in supplicium æternum,
 & justos in vitam æternam; & adjecit:
Si quis aliud credit, Origenista est. Con- c. 4. n. 12.
 cilium dixit: *Hoc a Doctrina Ecclesiæ*
non est alienum. Rursus objiciebatur,
 quod scripsisset; malum justis ne qui-
 dem cogitatione incidere; respondit:
Istud non ita expressi, sed dixi, Christia-
num conari oportere, ut nunquam malum
cogitet. Et hoc etiam Episcopis proba-
 tum

Rr 4 tum

Sæculum V.

A. C. 415.

c. 5.

tum. Illud quoque lectum, quod scripserat; Regnum Cælorum etiam in veteri Testamento fuisse promissum. Nempe ipse omnino legem veterem novæ æquabat. At, nullo premente adversario, respondit: *Hoc etiam ex Scriptura probari potest; sed Hæretici non leviteris Testamenti injuria negant.* (Melichæos designabat) Ego vero, addidit hoc secundum Auctoritatem Scripturæ: *dixi, quia in Daniele scriptum legimus: suscipient autem Regnum Sancti Dei altissimi.* Concilium dixit: *Neque istud a fide Ecclesiæ remotum.*

Dan. 7. 18.

de Gest. c. 6.

Objectum deinde, quod Pelagius in eodem libro scripserat; Hominem posse, si velit, sine peccato esse; & quod in Epistola ad quamdam viduam dixerat; *Pietas apud te locum, qui ei nulli alius conceditur, inveniat!* atque alia similia adulationem redolentia. In alio libro, ad eandem directo, docens, quomodo Sanctos orare oporteret, dicebat: *Ille bona conscientia orat, qui potest dicere: Tu scis, Domine! quam paræ sint manus, quas ad te extendo, & labia, quibus a te misericordiam peto.* Ad hæc Pelagius: *Dixi, hominem posse esse sine peccato, & Dei mandata observare, si vult, Deus enim homini hoc posse dedit; sed non dixi, quemquam esse, qui nunquam ab infantia usque ad senectutem peccaverit;*

caverit; hoc solum dixi, quod a peccatis
suis conversus sine peccato vivere possit
per proprium laborem, & Dei gratiam,
quin in futurum immutabilis sit. Reli-
qua, quæ addiderunt, in meis libris non
leguntur, nunquam talia dixi. Conci-
lium dixit: Cum hæc scripsisse neges, an
illos anathematizas, qui credunt? Pela-
gius respondit: Anathematizo eorum in-
solentiam, non autem Hæresin, cum hæc
ad dogma fidei non pertineant. Tum E-
piscopi interlocuti dixerunt: Cum Pela-
gius propositiones incertas, atque ad rem
non pertinentes anathematizaverit, & be-
ne responderit, hominem cum Dei auxilio,
& gratia posse sine peccato vivere, jam
etiam ad alios articulos respondeat!

§. XXI.

Idem Concilium continuatur.

Illas deinde Pelagio propositiones ob-
jecere, quas ex Doctrina Celestii, i-
psius Discipuli, extraxerant. Adamum
creatum fuisse mortalem, videlicet sive
peccaret, sive non peccaret, moriturum.
Adami peccatum ipsi soli, & non Gene-
ri humano nocuisse. Homines æque sub
Lege, ac sub Evangelio in Regnum mis-
sos. Ante Adventum Jesu Christi ho-
mines aliquos sine peccato extitisse.
Pueros neo-natos in eodem statu esse,
ac Adam ante peccatum. Totum Ge-
nus

R r 5

nus